

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **J. K.**, zastoupen Mgr. Romanem Bednaříkem, advokátem se sídlem Jičínská 12, Nový Jičín, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň a proti odpůrci: **město Domažlice**, se sídlem Náměstí Míru 1, Domažlice, zastoupen Mgr. Jiřinou Endrštovou, advokátkou se sídlem Poštovní 18, Rakovník, za účasti osob zúčastněných na řízení I) **P. W.**, a II) **J. K.** (ml.), proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2022, č. j. PK-RR/2925/22, a o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu města Domažlice, resp. změny č. 1 Územního plánu města Domažlice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 1. 2023, č. j. 57 A 80/2022 - 94,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce Mgr. Romana Bednaříka, advokáta, do 30 dnů od právní moci usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 16. 1. 2023 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) směřující proti rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) specifikovanému v záhlaví.

[2] Stěžovatel se žalobou podanou ke krajskému soudu domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2022, č. j. PK-RR/2925/22, a zrušení části opatření obecné povahy - Územního plánu města Domažlice, resp. změny č. 1 Územního plánu města Domažlice.

[3] Krajský soud výrokem I. a II. napadeného rozsudku odmítl stěžovatelův návrh na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu města Domažlice schváleného usnesením Zastupitelstva odpůrce č. 1184 ze dne 19. 10. 2016, který nabyl účinnosti dne 7. 11. 2016, a to v rozsahu části vymezení plochy Z-Z – plochy zemědělské – zahrady a sady na pozemcích parc. č. XA a parc. č. XB v k. ú. H. u D. a návrh na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 1 územního plánu města Domažlice schválené usnesením Zastupitelstva odpůrce č. 649 ze dne 24. 6. 2020, která nabyla účinnosti dne 15. 7. 2020, a to v rozsahu části vymezení plochy BI – plochy bydlení v rodinných domech na pozemcích parc. č. XA a parc. č. XB v k. ú. H. u D. Soud dospěl k závěru, že stěžovatel v rámci řízení o odstranění stavby nemůže napadat Územní plán Domažlic ani jeho změnu č. 1, neboť není splněna zvláštní podmínka řízení. Ta spočívá v tom, že tzv. incidenční návrh na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), má pouze akcesorickou povahu.

[4] Stěžovatel se domáhal také zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2022, č. j. PK-RR/2925/22, jímž správní orgán nařídil odstranění nepovolené stavby nazvané „*Přístřešek pro zemědělskou techniku, sklad a kotce pro psy, D., H.*“ na pozemku parc. č. XA v katastrálním území H. u D. V této části krajský soud žalobu zamítl.

[5] Proti napadenému rozsudku pak stěžovatel podal velmi stručnou kasační stížnost, v níž brojí proti zákonnosti a nepřiměřenosti Územního plánu Domažlic a jeho změny č. 1. Současně s podáním kasační stížnosti podal stěžovatel i návrh na přiznání odkladného účinku.

[6] Krajský soud se věcně zabýval pouze stěžovatelovou žalobou proti rozhodnutí o odstranění stavby. Návrh na zrušení opatření obecné povahy odmítl. Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatel napadá pouze výroky I. a II napadeného rozsudku, kterými krajský soud odmítl návrh na zrušení Územního plánu Domažlic a jeho změny č. 1. Kasační stížnost pak vůbec nesměruje vůči věcnému posouzení napadeného rozhodnutí krajským soudem.

[7] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[8] Důvody pro podání kasační stížnosti taxativně vymezuje § 103 odst. 1 s. ř. s. V nyní projednávané věci by však byla jediným přípustným důvodem kasační stížnosti *nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu* podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s, jelikož návrh byl krajským soudem odmítnut.

[9] Kasační argumentace ale tímto směrem vůbec nesměruje. Stěžovatel nijak nebrojí proti závěru krajského soudu o odmítnutí návrhu. Pouze stručně uvedl, že mu Územním plánem Domažlic a jeho změnou č. 1 bylo zasaženo do veřejných subjektivních práv a krajský soud se nezabýval proporcionalitou tohoto zásahu. Tato tvrzení tedy nijak nereagují na rozhodovací důvody napadeného rozsudku, s jejichž obsahem se zcela mýlí.

pokračování

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatel opřel svou kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s., ji Nejvyšší správní soud vyhodnotil jako nepřipustnou (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl (srov. usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS).

[11] Jelikož soud o věci samé rozhodl bezodkladně po podání návrhu na přiznání odkladného účinku, o tomto návrhu již pro nadbytečnost samostatně nerozhodoval.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Jelikož soud osobám zúčastněným na řízení v této věci žádné povinnosti neuložil, nemají na náhradu nákladů tohoto řízení právo.

[14] Podle § 10 odst. 3 in fine zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku. V souladu s § 10a odst. 1 téhož zákona k tomu stanovil lhůtu 30 dnů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2023

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu